

[Udenrigsministeren.]

ninger har svaret på de fleste af de spørgsmål, der er blevet rejst. Det ærede medlem hr. Anders Andersen var, som fuldt rimeligt er, også inde på spørgsmålet om smørret. Her ligger det sådan, at landbrugsministeren og jeg vist i forgårs havde en forhandling med repræsentanter for mejeribrugget, for Landbrugsrådet og for husmændene, hvor vi aftalte, at man på møder i OEEC, der finder sted i denne uge om smørproblemet, skal forsøge en kraftig dansk indsats, hvor landbrugserhvervet, mejeribrugget og ministerierne virker sammen for at opnå at få den ekstraordinære eksport af smør fra visse lande til England bragt til standsning. Såfremt disse OEEC-forhandlinger ikke medfører konkrete resultater, vil vi fra regeringens side i samråd med erhvervet finde andre måder at føre denne sag frem på, og det er da klart, at det ikke er udelukket, at en direkte henvendelse fra den danske regering til den britiske regering og måske til andre europæiske regeringer kan blive nødvendig.

Endelig skylder jeg det ærede medlem hr. Aksel Larsen endnu et svar. Han ønskede, at det økonomiske sekretariat blev afkrævet en rapport over markedsplanernes økonomiske virkninger, som kunne forelægges tinget efter sommerferien. Jeg skal fremføre det ærede medlems ønske for økonomiministerens, men jeg vil som min egen første reaktion føje til, at jeg tror, det er vel tidligt. Man må erindre, at markedsproblemerne endnu er meget unge. Til sommer har frihandelsområdet været i virksomhed 1 år, og det tror jeg er for kort et tidsrum at lægge til grund for den analyse, det ærede medlem hr. Aksel Larsen ønskede. Jeg tror ikke, man til sommer vil kunne få meget mere ud af en sådan analyse, end man vil kunne aflæse af handelsstatistikken, men jeg skal naturligvis lade det ærede medlems ønske gå videre til økonomiministerens.

Anders Andersen: Jeg synes i og for sig, den højtærede udenrigsminister kunne have sparet sig sine bemærkninger om, hvorvidt jeg var orienteret om det, jeg talte om. Se, nu vil jeg gerne understrege, højtærede udenrigsminister, at jeg ikke lagde mærke til, at der i det svar, der blev

givet, på et eneste område blev rettet ved de betragtninger, som jeg fremsatte. Der blev givet nogle, skal vi sige supplerende oplysninger, som vel i og for sig på et enkelt område ikke var helt korrekte. Det skal jeg blot lige nævne. Jeg var ikke inde på en omtale af den faktiske eksports størrelse til England, jeg omtalte den pristøttepolitik, der føres dels i England, dels inden for de seks, og som har indflydelse på de priser, som Danmark opnår på det engelske marked. Jeg kunne have lyst til at spørge den højtærede udenrigsminister, om han ikke er enig i den opfattelse, at denne pristøttepolitik påvirker priserne på det engelske marked.

Den højtærede udenrigsminister mente, jeg havde gjort mig skyldig i fordrejninger, da jeg nævnte størrelsen af vor eksport til det vesttyske marked, men jeg synes, ministeren burde have understreget, at i 1960 er den faktiske eksport fra Danmark faldet, mens vore konkurrenters eksport er steget. Det viser den udvikling, som vi står over for. Det viser de enkle kendsgerninger, jeg nævnte i mit første indlæg, og derfor synes jeg, det var en lidt flot bemærkning af den højtærede minister at tale om fordrejninger i denne forbindelse.

Jeg har lagt mærke til, at den højtærede minister under debatten har brugt mange ord, og det er jo en stor dyd for en diplomat at kunne holde en lang tale uden at gå i dybden af de konkrete spørgsmål. Jeg kan forsikre den højtærede minister, at det, som jeg og mange andre her i landet i øjeblikket spejder efter, er, hvilke konkrete resultater den danske regering kan opnå i den udvikling, vi nu står over for.

Jeg vil gerne understrege, at når jeg talte om forhandlingspositionen, er det i hvert fald sådan i Jylland, at hvis man vil sælge en eller anden vare, så siger man ikke på forhånd til køberen, at uden hensyn til hvilken pris han vil betale, skal han nok få det, han ønsker. Den danske regering kunne under de forhandlinger, der gik forud for Danmarks stillingtagen til markedsplanerne, have forfægtet det ganske enkle synspunkt: vi er rede til at acceptere den markedsdannelse, som sikrer os bedst muligt som helhed med fremtiden for øje. Man kunne imidlertid på et tidligt tidspunkt mærke, at regeringen ikke ville ind